

HRDINOVÉ MUSÍ ČELIT SVÝM NEJVĚTŠÍM OBAVÁM

SKANDAR A KOSTLIVÁ KLETBA

A. F. STEADMANOVÁ

HOST

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4
směrnice 2019/790/EU je bez souhlasu nositele práv
zakázána.

Skandar and the Skeleton Curse

Text copyright © De Ore Leonis 2024

Illustrations copyright © Two Dots 2024

Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd,
1st Floor, 222 Gray's Inn Road, London, WC1X 8HB

All rights reserved

No part of this book may be reproduced or transmitted in any
form or by any means, electronic or mechanical, including
photocopying, recording or by any information storage
and retrieval system without permission in writing
from the Publisher.

Translation © Daniela Orlando, 2025

Czech edition © Host — vydavatelství, s. r. o., 2025
(elektronické vydání)

ISBN 978-80-275-1266-9 (PDF)

ISBN 978-80-275-1267-6 (ePUB)

ISBN 978-80-275-1268-3 (MobiPocket)

Mým bratrům Alexovi a Hugovi,
kteří mi ukázali, že láska se umí vznést do oblak
stejně snadno jako překonat oceán.

OSTROV

PŘEDEHRA

Jezdce se na své divoké jednorožce
tryskem hnala přes opuštěný hřbitov.

Dívka byla spíš kost než kůže a její
jednorožka jakbysmet.

Mihly se nespatřené jako trýzněné přízraky
mrtvých, kteří jsou pohřbeni pod zdejšími
stromy, hluché k praskání listí spřízněného
se vzdušným živlem i k šepotu kmenů
obrostlých chaluhami.

Lesní zvířata se schovávala před jejich zlobou
do hájemství zemního živlu pod kořeny stromů.

Sálala z nich taková zahořkllost, že i krvavá
červen podzimního listí ztrácela po jejich
průjezdu lesk.

Dojely ke stromu bílému a hladkému
jako jejich kosti.
Zuřivá jestřábice přitiskla čenich k nápisu
vyřtému do kůry, který hlásal:

KRVAVÁ LUNA
ZEMŘELA V BITVĚ — POHÁR CHAOSU

Kenna Everhartová přejela prsty po písmenech
tvořících matčino jméno.

ERIKA EVERHARTOVÁ
ZEMŘELA — ZRCADLOVÉ ÚTESY

Vytáhla z opasku nůž a se zběsilým výkřikem jím
zaryla do duchovního stromu.
Odřezky bílé kůry se snášely na zem jako letní sníh,
dokud ZRCADLOVÉ ÚTESY dočista nezmizely
a ZEMŘELA nevystřídalo...

ZAVRAŽDĚNA.

Kenna ještě jednou zavyla bolestí a potom nasedla
na svou jednorožku.
Zatím to stačí. Eričino tělo tady není.
Nikdy tu nebylo.
A Kennu čeká práce.

Jestřábice s ní vběhla mezi pestrobarevné stromy
a Kenna ji pobídla k ještě větší rychlosti.
Tenhle hřbitov je živelním pomníkem poutu,
které jí chybí.

Je totiž spřízněná se všemi pěti živly.

A Jestřábice bude žít věčně.

Ne.

Obě musejí žít věčně.

Jehlinu následníci teď zajímaly jen dvě věci.

Pomsta. A nesmrtelnost.

Protože Kenna Everhartová už nikdy
nehodlá zažít bezmoc.

KAPITOLA 1

SLAVNOST ZEMĚ

Skandar Smith se díval, jak mezi obrněnými stromy Hnízda tančí paprsky zapadajícího slunce. Na práh stromového domku, o který se dělil s trojicí svých nejlepších kamarádů, k němu doléhala důvěrně známá vřava doprovázející jejich snahu odjet na zemní slavnost včas.

„Bobby! Vždyť ještě ani nemáš oblečenou bundu!“ zoufala si Flo Shekoniová.

Jezdecké boty Bobby Brunové přistály na plechové podlaze, až to zadunělo. „Odmítám se převlíkat dřív, než budu bezpodmínečně muset. Zelená mi prostě nesluší.“

„Jo, zato žlutá dokonale ladí s tvou optimistickou povahou,“ utrousil Mitchell Henderson jízlivě.

„To sis taky mohla odpustit,“ pronesla káravě Flo a Skandar vytušil, že Bobby udělala na Mitchella neslušný posunek. „Vím,

že máš radši vzdušné období, Bobby, ale už musíme jet, jinak tu slavnost úplně prošvihneme.“

„Proč ti na tom tak záleží?“ reptala Bobby. „Vždyť nesnášíš davy.“

„Blesky a meteory!“ zanađával Mitchell. „Zapomněl jsem, že mám tuhle bundu natrženou. Vždyť je mi vidět skoro celý ramenolo!“

„Můžeš si vzít moji bundu,“ navrhla mu s nevinným výrazem Bobby. „Já si nechám žlutou...“

„Mitchelli Hendersone, jestli si od ní necháš vnutit tu zelenou bundu, tak tě...“

„No jen do toho, Flo!“ zavýskla Bobby a pak se ozval smích a dusot běžících nohou.

Skandar se pousmál a konečně se otočil ve dveřích. „Hej! Teď už jsme zobáci, skoro hotoví, vyškolení jezdcí.“ Vešel do domku a jen taktak se vyhnul Flo utíkající za Bobby, která se pro změnu honila za Mitchellem. „Jestli budete pořád takhle blbnout, asi si budu muset najít nějaký dospělejší kamarády. Trochu si rozšířit... pole působnosti.“

Flo, Bobby a Mitchell se zarazili, podívali se po sobě a pak... se vrhli na něj a v záchvatu smíchu ho povalili na hromadu sedacích pytlů.

„Nerada ti беру iluze, ducháčku,“ uchechtla se Bobby, „ale nikdo jinej by o tebe nestál.“

Skandar dramaticky vzdychl. „Tak to si asi budu muset vystačit s váma třema.“ A na jeden blažený okamžik mohl skoro až předstírat, že mu nic není a jen se se svými přáteli rozvaluje na barevných sedacích pytlech.

Nakonec po nejručnějším vyměňování a vyspravování bund čtveřice dojela do přeplněných ulic Čtyřmezí. Nalevo od Skandara s Čertovým kvítkem jela Bobby se Zlobou sokolice, napravo od něj Mitchell s Rozkoší rudé noci a před nimi se v zástupu zeleně oděných ostrovanů, ubírajících se k náměstí Živlů, třeptala na Stříbrném kordovi Flo.

„Bude na týhle slavnosti vůbec nějaká legrace?“ zapochybovala Bobby.

„Jak to myslíš?“ ohlédla se na ni přes rameno Flo, zatímco Kord si razil cestu vpřed. Stříbrnému jednorožci zřejmě dělал pozdní příjezd stejné starosti jako jeho jezdkyňi.

„No... Zeměvládci nejsou zrovna vyhlášený tím, jak skvěle se s nima paří. Kdyby to byla slavnost vzduchu...“

„Přestaneš už si prosím tě stěžovat na střídání živelních období, Bobby?“ ozval se Mitchell. Rudá noc s Kvítkem do sebe v úzké uličce narazili křídly.

Flo se zatvářila trochu dotčeně. „Ne že bychom neměli rádi večírky, jenom je to pro nás větší dřina než pro vzduchovládce. Třeba ty bys dokázala uspořádat večírek kdekoli.“

„Jé, díky, Flo!“ Bobby vypadala opravdu dojatě.

Mitchell se zasmál. „Jo, Bobby by určitě uměla uspořádat večírek i na pohřbu...“

Ale Flo už vrtěla hlavou a Bobby povytáhla obočí.

„Promiň, Skandare,“ vyhrkl Mitchell zděšeně. „Nemyslí mi to. Nechtěl jsem...“

„To nic,“ uklidňoval ho Skandar. „Vážně. Jsem v pohodě.“ Opačkoval to už od června a věděl, že mu nikdo nevěří, ale občas si přál, aby se jeho čtveřice přestala chovat, jako že mu umřela máma, zradila ho sestra a jeho teta teď byla na útěku. Proto toužil po chvílích, kdy spolu všichni jenom dělali vylomeniny, a proto se taky těšil na dopisy od táty.

Robert Smith synovi doteď psal o tom, s jakou hrdostí sledoval vzdušnou soutěž na konci výletkovského ročníku. Nevěděl nic o hrůzách, které po ní následovaly. A když mu Skandar odepisoval, mohl díky tomu pořád předstírat, že vede normální život v Hnízdě se svou sestrou. Mohl si představovat, že historky, které si pro tátu vymýšlí, jsou pravdivé.

„Mně to náhodou přijde jako docela dobrá akce,“ pokusil se Mitchell o návrat k běžnému hovoru, když přijížděli k náměstí Živlů.

Byla to první zemní slavnost, jíž se Skandar zúčastnil. Ještě nikdy neviděl náměstí tak vyparáděné. Zeměvládci je nechali porůst lučním kvítím sahajícím až po kolena a z vysoké trávy rašily květy, které kupodivu neudusaly ani stovky jednorožčích kopyt. Celé náměstí krásně, svěže vonělo. I stánky trhovců byly zjevně spřízněné se zemí. Některé připomínaly jeskyně plné drahokamů, v nichž si zákazníci mohli vybrat ten svůj a dát si z něj vyrobit šperk, k jiným zase patřily záhonky s květinami, případně se zeleninou, kterou stačilo vytáhnout ze země a opéct. A jako obvykle tu byly i atrakce, aby se neposední jezdci a jednorožci nenudili — přetahovaná s rozkvetlými šlahouny, překážková dráha s obřími magnety a soutěž ve stavění z písku, při níž vznikaly opravdu složité výtvary. Skandar už zahlédl kopii Líhne s dveřmi ve tvaru dokonalého kruhu.

Poslouchal rozjařené brebentění účastníků slavnosti a záviděl jim. Jak to, že pro ně je pořád všechno stejné, když jemu se před pouhými několika týdny nezvratně změnil celý svět? Erika Everhartová — temná družka ducha, úhlavní sokyně ostrova, Jehla — je mrtvá. Ale i kdyby měla sebevíc jmen, byla taky jeho mámou a její ztráta ho trápila víc, než čekal. I po tom všem, co provedla ostrovu. Co provedla jeho sestře. A taky co provedla s jejím přispěním.

Čtveřice sesedla a začala se rozhlížet. I Bobby se tvářila užasle. Skandar ty černé myšlenky zaplašil. Chtěl se zeptat, jestli si s ním někdo dá vaničku horkých restovaných brambor, ale to už k nim přijížděli tři jezdci.

Všechny je znal z Hnízda. Marcuse s jeho jednorožkou Písečnou bouří zvolili novým velitelem elitního leteckého týmu zvaného Spolek Stěhovavých nebo zkráceně Sokolíci. Po jeho boku jel další Sokolík Patrick na Falešném hurikánu a překvapivě taky Bobbyina mladší sestra Isabel Brunová na své zbrusu nové jednorožce Předzvěsti cunami.

Bylo na první pohled poznat, že Bobby a Isa jsou příbuzné — obě měly tutéž rovnou hnědou ofinu a stejnou snědou pleť. Ale

Isa si nechala narůst dlouhé vlasy, které teď měla úhledně zapletené do dvou copů, a její oči byly větší a světlejší než sestřiny, jako by se pořád divila, co to způsobila za poprask. A zatímco Sokolice byla břidlicově šedá, Předzvěst byla bílá jako snůh.

„Iso!“ sykla Bobby. „Co děláš na zemní slavnosti? Sem holátka nesmí!“ Skandar měl v tu chvíli dojem, že Bobby mluví úplně jako Flo.

Isa nesouhlasně mlaskla. „Jako obvykle jsi na omylu, ségra. Komodor změnil pravidla.“

„Aha.“ Její sestru to viditelně zaskočilo, ale hned se otočila k Marcusovi a Patrickovi. „Tak jo, další otázka. Proč se vy dva dravci taháte s holátkem?“

„My se s ní netaháme,“ namítl Patrick a zmutované vlasy se mu zježily, jako kdyby právě schytl ránu elektrickým proudem. „Ona se tahá za náma.“

„Drsný, ale pravdivý,“ okomentovala to Isa a poplácala Předzvěst po šíji.

„Iso...“ začala Bobby, ale pak se zhluboka nadechla, jako by se snažila zklidnit. Flo ji souhlasně pozorovala. Snažila se ji vést k tomu, aby se ke své sestře začala tady na ostrově chovat líp. Jenže jak Skandar zjistil hned po Isině příjezdu, problém spočíval v tom, že Bobbyina sestra byla opravdu, ale opravdu protivná.

„Sháním jednoho zobáka,“ prohlásil Marcus. Sestrám nevěnoval pozornost. „Zeměvládce jménem Elias, jeho jednorožec se jmenuje Loupeživý magnet. Neviděli jste ho?“

Neviděli.

„Je všechno v pořádku?“ zeptala se Flo.

„Těžko říct.“ Marcus ustaraně sraštil obličej. „Spoustu kamarádů mu po soutěžích Chaosu prohlásili za nomády. Instruktor Webb už na něj několik dnů nikde nenarazil a dělá si o něj starosti.“

„On se nakonec ukáže, uvidíš,“ ujistil ho Patrick. „Pak můžeme pokračovat v debatě o tom, jak jsi mě zradil, když sis za kapitánku vybral Fen.“

Marcus dobronaděně zaúpěl, oba dravci se rozloučili a zamřili k další skupince jezdců. Isa se užuž rozjžděla za nimi, ale Bobby stihla včas chytit otěže Předzvěsti.

„Co takhle strávit chvíli společně?“ oslovila sestru v hrdinské snaze o vstřícnost. „Mohly bychom se podívat do nějaký tý jeskyně s drahokamama. Co třeba něco modrého v barvě tvého živlu?“

Isa obrátila oči v sloup. Skandar zauvažoval, která ze sester s tímhle zvykem asi přišla.

Zakručelo mu v bříše, a tak se otočil k Flo a Mitchellovi, ale Mitchell už odjžděl na Rudé noci ke skupince kovářů, kteří poslouchali barda zpívajícího o nadcházející sklizni. „Mám domluvenej sraz... Jenom se zajdu podívat, jestli Jamie...“ Vyrazil hledat svého kluka a jeho hlas zanikl v davu.

„Dáme si brambory?“ navrhl Skandar Flo a ta nadšeně přikývla, až se jí stříbro v afru zatřpytilo.

Když se řadili do fronty, Skandar opodál spatřil Rexe Manninga, obklopeného členy Stříbrného kruhu. Pak na komodorově bledém prstu zahlédl prstýnek náladovník, který dřív nosila Nina Kazamová, a zamrazilo ho. Rex se ukázal v pravém světle o letním slunovratu, kdy uvěznil všechny duchovládce, kteří mu přišli pod ruku. Skandara ochránili ostatní vyučující z Hnízda, ale bál se, že Rex jim to dřív nebo později zatrhne.

Otočil se k Flo. „Proč nikdo nevyšetřuje Nininu smrt? Určitě ji zavraždil Rex. Jak můžou trpět, aby se komodorem stal vrah? Neřikal ti Rex něco? O Nině? O mně? O Agathě? O tom, co plánuje s duchovním živlem, až...“

Flo mu hbitě přiložila prst na rty a Kvítko zavrčel. „Už toho nech, Skare,“ nařídila mu. Černého jednorožce si nevšímala. „Nemáme žádné důkazy, že Ninu zabil Rex.“

„Kromě toho, že nosí její prsten?!“

Flo zavrtěla hlavou. „K tomu může mít hodně důvodů. Třeba je to projev úcty. No nebyli snad společně ve Spolku Stěhovavých?“

„Jo, ale...“

„Hele, já taky Rexovi nedůvěřuju, chápeš? Od chvíle, kdy se pokusil zatknout tebe a Agathu, už ne. Ale ani si nemyslím, že je vrah. A vůči duchovnímu živlu nemá o nic větší předsudky než většina lidí na ostrově. Pamatuješ, jak nás na konci písklecího ročníku zachránil před svým otcem Dorianem? A pořád ho údajně drží pod zámkem.“ Polkla. „Podle mě je Rex složitá povaha. Ve Stříbrném kruhu se říká, že to jako malý měl hodně těžké.“

Skandar pochybovačně zamručel. „No já to teda taky nemám zrovna lehký. Ale nikoho jsem nezabil!“

Flo vzdychla. „Podle mě není zas až tak špatný. Myslím, že dodrží Aspenin slib, a pokud dokončíš výcvik, umožní duchovládcům návrat na ostrov. On sliby plní, Skare. Asi jenom chce zajistit ostrovu bezpečí, nic víc.“

Skandar se nechtěl hádat. Flo vždycky viděla v každém to nejlepší a to se mu na ní moc líbilo, ale měl za to, že Rex Manning je jedním z nejnebezpečnějších lidí, jaké kdy potkal.

„Za pár týdnů nám začíná zobákovský výcvik,“ dodala Flo a věnovala mu jeden z těch úsměvů, při nichž se mu vždycky všechno vypařilo z hlavy. „Užívej si, co se děje teď, a nedělej si starosti.“

Skandar pokrčil rameny, jelikož věděl, že Flo má taky na mysli Kennu. Neuniklo mu, že si ho poslední měsíc hodně všímá. Asi vytušila, že se v duchu pořád vrací k červnovým událostem — ke Kennině zradě, jejímu pokusu vybudovat novou generaci jezdců, a hlavně k okamžiku, kdy zabila Agathina jednorozce Labutí píseň severu.

„Dej na mě,“ pokračovala Flo. „Tím, že se budeš trápit, nic nevyřešíš. S jakou příchutí je chceš?“ Ukázala na ceduli nad stánkem.

Pod nápisem *Restované brambory od Rity* byly vypsané různé možnosti, které se zákazníkům nabízejí při objednávání — křupavost (od rozměkklých brambor po skoro neskousnutelné), slavnost (od špetky po mořskou vodu) a na závěr příchutí. Těch bylo nejméně dvacet, všechny možné od rozmarýnové přes citronovou a hovězí až po čokoládovou.

„Myslíš, že k restovaným bramborám jde čokoláda?“ zamyslel se nahlas Skandar.

„To se dá zjistit jenom jediným způsobem.“ Flo na něj mrkla a dřepa si k dřevěnému květníku, aby ze zeminy vylovila ukrytou bramboru.

Skandar se jí chystal pomoci, ale pak si na sochách uprostřed náměstí všiml něčeho zvláštního. Blesk, vlny a plameny měly svou obvyklou betonově šedou barvu, ale prostředkem rozeklaného kamene, který představoval zemi, se táhl dlouhý bílý pruh.

Skandarovi se rozbušilo srdce a dech se mu natolik zrychlil, až mu zalehly uši. Cloumal jím takový strach, že veselé klábosenění smaragdově oděných návštěvníků zesláblo do tichého šumu. Že by sochu pomalovali v rámci slavnosti? To snad ne. Pořadatelům by přece muselo dojít, jakou paniku by tím vyprovokovali. Vypadalo to úplně jako ta značka. Její značka.

„Flo...“ hlesl rozechvěle.

Znepokojeně k němu vzhlédla. Už toho spolu prožili tolik, že v jeho hlase poznala úlek.

„Pověz mi, prosím tě, že zemní socha takhle vypadala už od začátku.“ Ukázal na kámen. „Pověz mi, že takhle si někdo představuje fakt blbej vtíp.“

Flo vstala a zadívala se na ni. „Ještě před chvilkou takhle nevypadala, Skare.“

Bez dalšího slova se vyškrábala na Kordův hřbet. Skandar nasedl na Kvítka. Ten vycítil jezdcův neklid a poutem k němu vyslal povzbudivý impuls.

To už si sochy začali všímat i ostatní. Někteří na ni ukazovali, jiní nevěřicně zírali. Náměstím se šířil neklid.

Ze zástupu návštěvníků se vzápětí vynořila Sokolice s Předzvěstí a rozjela se ke Kordovi a Kvítkovi. Skandar ulehčeně pozoroval, že se k nim blíží i Mitchell a vedle Rudé noci běží rozkvetlou loukou Jamie. Kvítka zavřískl, jako by pobízel svou ohňovou nejlepší kamarádku, aby si pospíšila.

„Já to nechápu,“ říkala Isa, když čtveřice srazila jednorožce do obranného kruhu kolem Předzvěsti cunami. „Je to jenom pomalovaná socha, tak proč všichni...“

„To je znamení Jehly,“ vysvětlila jí napjatě Bobby. „Jako ten pruh, co si malovala přes obličej. Jako lysina na hlavě duchovního jednorožce.“

„No ale copak Jehla není mrtvá? Ostrovani v mojí čtveřici mi tvrdili, že ji zabil komodor Manning,“ trvala na svém Isa.

„Nebyl to on, kdo ji zabil,“ odsekl Skandar. „Ale mrtvá je, to jo. Viděl jsem ji umírat.“

Na to už Isa nic neřekla.

„Kdo by něco takovýho udělal?“ zlobil se Jamie.

„O někom bych věděl,“ ozval se Mitchell a podíval se po Skandaroví.

„Ale ta by se přece o nic nepokusila, ne?“ namítla mírně Flo. „Je to moc riskantní. Všude je až moc vartařů a stříbrňáků. Je tady celá Rada sedmi. A komodor taky.“

A vtom po celém náměstí začali kolabovat jednorožci.

Jezdci shození z jejich hřbetů polekaně křičeli. Ze sedel vartařů spřízněných se zemí vyletovaly poplašné světlice a náměstí se v důsledku toho zaplňovalo zeleným dýmem. Ostrované ječeli, protože jednorožci přelétávající nad náměstím se řítili k zemi a bořili stánky i sochy z písku. Písečná bouře přistála na jednom z jeskyňovitých stánků, ten se zhroutil a vysypaly se z něj pestrobarevné drahokamy. Z trosek se vynořil velitel letky Stěhovavých Marcus.

Kvítko nechápavě zařičel při pohledu na kamenovlasého Gabriela, který se skláněl nad světlešedým tělem Královniny ceny a úpěnlivě ji prosil, ať se probere. Ajša pořád dokola volala na Dýku se smaragdem a květiny ve vlasech jí samou úzkostí vadly. Freya v slzách tahala Klesajícího dravce za hřívu. Skandar se polekaně ohlédl na Marcuse, jehož Bouře ležela na hromadě drachokamů.

„Jsou to zeměvládci!“ zvolal Mitchell. „Postihlo to jenom zemní jednorožce!“

„Kromě Korda,“ vydechla Flo a zajela jednorožci rukama do stříbrné hřívky, jako by se ho snažila udržet ve vzpřímené poloze.

Skandarovi připadalo, že se na náměstí zastavil čas. Rozhlédl se po nehybných tělech ležících na zemi, s křídly roztaženými v divných úhlech jako padlí andělé.

„Budou v pořádku, že jo?“ vyptávala se Isa. Tvářila se vyděšeně a objímala Předzvěst cunami, jako by se bála, že i její vodní jednorožka se zhroutí. „Snad neumřeli?“

Skandar se nadechl k odpovědi, ovšem zkolabovaní zemní jednorožci to řekli za něj. Všichni naráz povstali jako duchové z mělkých hrobů. Ale nebyli mrtví. Průsvitné rohy jim ve světle pochodní strašidelně žhnuly a Skandar pochopil, že se stalo něco mnohem děsivějšího.

Všichni zemní jednorožci zdivočeli.

Kvítko zavyl, Sokolice s Kordem zavřískli a Předzvěst s Rudou nocí se vzepjaly, protože vzduchem se začal šířit hnilobný zápach magických poryvů vydávaných divokými jednorožci. Mitchell naléhal na Jamieho, ať uteče. Ten se rozběhl a přitom křičel na ostatní kováře, ať se ukryjí v kovárnách.

Zeměvládci po celém náměstí ohromeně strnuli. Z jednorožců, které milovali od chvíle, kdy se jim v Líhni poprvé zadívali do očí, se staly nestvůry, k nimž by měli správně cítit nenávisť. Srst se jim ještě před chvilkou leskla, teď však zmatněla.

Několik let posilované křídelní svaly ochabovaly, dobře živená těla se scvrkávala a sesychala a během několika vteřin už na jejich pokožce zřetelně vystávaly obrysy a vybouleniny kostí.

Někteří jezdci se v panice dali na útěk. Jiní zůstali, naléhali, žadonili a vzlykali, zatímco jejich milovaní jednorožci metali poryvy po čemkoli v dosahu, proháněli se po náměstí a vyvolávali zmatek. Komodor Manning se svou Radou sedmi utvořil obrannou linii a ta teď vrhala blesky ve snaze vytlačit divoké jednorožce z davu.

„Přestaňte! Neví, co dělá! Neublížujte mu!“ volal na ně Farúk a snažil se bránit Jedovatého tymiána před jejich vzdušnými kouzly. Ale Tymián na něj jen zavrčel, odstrčil ho a Farúk přistál ve vysoké luční trávě.

„To je hrůza!“ vykřikla Flo a vykouzila písečný štít, jímž pak odrazila poryv páchnoucího smogu, který po ní vrhl další divoký jednorožec.

„Ale jak to?“ Mitchell seslal před Dýku se smaragdem ohnivou kouli. Pokoušel se ji zahnat, ale neublížit jí. „To přece nejde. Připoutaný jednorožci přece nemůžou jen tak zdivočet...“

Těsně nad nimi přeletěla divoká jednorožka.

Divoká jednorožka s jezdkyň.

Jezdkyň měla přes prostředek obličeje namalovaný bílý pruh, který se táhl od temene až po bradu. Tím ale veškerá podoba s Jehlou končila, jelikož tahle jezdkyň měla paži obrostlou trnitými šlahouny, kolem krku ledové bodce, v žilách lávu, na uších peří a polovinou hlavy jí prosvítala lebka. A i kdyby Skandar nic z toho neviděl, svou sestru by poznal kdekoli.

Kenna Smithová přistála se Zuřivou jestřábicí mezi splašenými jednorožci, prosícími jezdci a prchajícími ostrovany — a dala se do smíchu. A smála se a smála.

Skandar si skoro neuvědomoval, že na Kvítkovi projíždí zastupem křičících zeměvládců. Ani se pořádně nesoustředil na živelní štíty, jimiž odrážel poryvy čerstvě zdivočelých jednorožců,

a jen matně se slyšel, jak na sestru volá: „KENNO!“ Zmítala jím zběsilá touha být co nejdřív u ní, ačkoli netušil, co udělá, až se k ní dostane. Zaútočí na ni? Obejme ji?

„Zastavte ji!“ rozlehl se do ryku divokých jednorožců rázný povel Rexe Manninga. Komodor s celou svou Radou sedmi vzdušných spřízněnců se z protějšího konce náměstí tryskem hnál k Jestřábici.

Kenna se přestala smát a pobídla Zuřivou jestřábici do kroku, pryč od komodora, ale vstříc Čertovu kvítku. Jednorožka roztáhla hnilobná křídla. Luční kvítí ve styku s jejími kostlivými koleny vadlo. Skandar si nejdřív myslel, že do Kvítku narazí, ale těsně před střetem se divoká jednorožka vznesla a přeletěla mu nad hlavou.

Měl co dělat, aby se nerozplakal. Ne proto, že se Kenna pomalovala tak, aby připomínala Jehlu. Ne proto, že měla skoro určitě na svědomí zdivočení zemních jednorožců. Ale proto, že jeho vlastní sestra se na něj ani nepodívala. Stýskalo se mu po ní, to nemohl popřít. Věděl sice, že ji má považovat za nepřítelkyni, ale ve skutečnosti s ní jenom chtěl probrat, co se stalo v červnu. Taký se cítí ukřivděně? Má stejně jako on na Eriku Everhartovou vztek, že je v tom zase nechala samotné?

Mlhavě vnímal, že k němu přijíždí jeho čtveřice.

„Měli bychom odsud vypadnout,“ procedila mezi zuby Bobby. Snažila se chránit svou sestru před vířícími poryvy od zemních jednorožců, ale moc jí to nešlo. Isa sotva začala s výcvikem a svými pokusy o kouzlení tropila víc škody než užitku. „Předzvěst ještě neumí létat, budeme muset do Hnízda dojet.“

Čtveřice se probíjovávala Čtyřmezím, v němž zavládl naprostý chaos, a chránila přitom mladou Předzvěst cunami ze všech stran. Zemní jednorožci zřejmě neměli takový ostych před lidskými sídly jako běžní divocí jednorožci a Skandar už jich viděl nejméně deset vbíhat tryskem do úzkých uliček. Další zapalovali dřevěné stromové domky nebo rozbíjeli výlohy obchodů.

Někteří jezdci se je snažili pochyťat, jiní se choulili ve dveřích nebo se schovávali na stromech.

„Připoutaný jednorožci, a zdivočeť. To přece nejde,“ zopakoval Mitchell, když dojeli k úpatí Hnízda.

„Právě se to stalo, Mitchell,“ obořila se na něj Bobby. „Evidentně to jde.“

„Proč to nepostihlo i Korda?“ pípala skoro neslyšně Flo.

„Třeba to nějak souvisí s tím, že je stříbrňák,“ tipoval Skandar. „Na stříbrný jednorožce duchovní magie tak moc nepůsobí.“

„Kord je jedinej stříbrňák spřízněnej se zemí, ne?“ ujišťovala se Bobby.

„Kromě Elory a Stříbrný válečnice.“ Mitchell už plánoval další kroky. „Měli bychom dát vědět Agathě a zjistit, jak jsou na tom tuláci. Jestli to postihlo všechny zemní jednorožce, nebo jenom ty, co byli dneska na náměstí Živlů.“

Flo si pořád dělala starosti o Korda. „Tak podle vás tohle způsobila Kenna s pomocí duchovního živlu? A na Korda to určitě nebude působit, protože je stříbrňák?“

„To budeme s jistotou vědět, až si promluvíme s Elorou,“ odpověděl Skandar obezřetně, ale už přemýšlel o tom, že divocí jednorožci mají úzký vztah k duchovnímu živlu. A jen duchovládci umějí vnímat pouta a jejich přetrháváním jednorožce zabíjet. Ale proti stříbrňákům to nezabírá.

„Proč by to tvoje sestra dělala?“ zeptala se ho Isa vyčítavě.

Skandar se naježil. „Na Kennu toho teď bylo... hodně. Nevím, jestli si vůbec uvědomuje, co dělá.“

„Ty ji fakt obhajuješ?“ pronesla nevěřičně Bobby. „Po tom, co udělala Labuťákovi?“

„Nech toho, Bobby, jo?“ okřikla ji Flo důrazněji než obvykle.

Mitchell zažehnal napjatou situaci svou praktičností. „Mě by spíš zajímalo, jak to Kenna udělala než proč. Jak se jí podařilo zapůsobit na tolik jednorožců současně? Taková magie, taková moc, to přece znamená...“

„...že nám všem hrozí nebezpečí,“ dořekl Skandar.

Protože Kenna je mocnější než všichni jezdci, které zatím viděl. A trápí se stejně jako on.

Hrozná kombinace — pro ni i pro zbytek ostrova.

KAPITOLA 2

NOVÁ PRAVIDLA

Po zemní slavnosti se Skandar v myšlenkách pořád vracel ke své sestře, jako by mu zkratoval mozek, otupělý prožitým otřesem. Nikdo kromě jeho nejbližších přátel nevěděl, že je dcerou Eriky Everhartové, ale s tím bílým pruhem přes obličej Jehlu silně připomínala. Opravdu zemní jednorožci zdivočeli jejím působením? Úplně všichni? Jak to provedla? Jak dlouho to potrvá? Co udělá teď?

A když se Skandarova čtveřice pokoušela uklidňovat své jednorožce ve stáji — hřebelcovala je, dolévala jim vodu do džberů a házela jim pár kůzlečích kýt —, Hnízdem už kolovaly nejrůznější ustrašené fámy.

„Je tady komodor,“ zašeptal vzduchovládce Benji z nedalekého boxu, kde ošetřoval Prokletému šepotu poranění šíje, přestože rána způsobená divokou magií už se nikdy nezahojí.

Art pokrčili rameny. „Rex je vzdušný instruktor, to není nic zvláštního.“

„No, ale svolal shromáždění.“ Benji povytáhl okřídlené obočí.

„Taky jsem o tom slyšela,“ utrousila Mariam, zatímco zavírala vrata u stáje Svitů starých hvězd na zástrčku.

„Cože? Teď? Už je skoro deset,“ divila se Niamh.

„Ty bys snad dokázala usnout po tom, co se dneska stalo?“ Benji zavíčkoval flakonek s masťou.

„Jak je Farúkovi?“ zeptala se Mariam starostlivě.

Niamh, Benji a Art se po sobě podívali. Farúk v jejich čtveřici zastupoval zeměvládce.

„Jedovatej tymián utekl z náměstí. Říkala jsem Farúkovi, že pátrat po něm je moc nebezpečný, ale...“ Niamh střelila pohledem po Sněžné plavkyni, „...mně byste to taky nerozmluvili, i kdyby moje jednorožka byla sebedivočejší. A co Elias? Tebe přece přearadili k jeho trojici před soutěžema Chaosu, ne?“

Mariam si upravila hidžáb. „Už se neukázal několik dní a Loupeživý magnet taky ne. Ztrátu Walkera a Romily nesl dost těžce. Říkala jsem mu, že my dva bychom mohli držet pohromadě i teď po soutěžích.“ Zachvěla se, přestože byl teplý letní večer. „Po tom, co se stalo dneska, o něj samozřejmě mám ještě větší strach.“

Čtveřice jezdců šla pomalu ke stromům, zabraná do tichého hovoru.

„Slyšels to?“ zeptal se Skandar Mitchella.

Ten zrovna vycházel z boxu své jednorožky. Přikývl. „Elias se pořád nenašel.“

„Ne, to nemyslím. Rex svolává jezdce k Rozhraní. Právě teď.“

„Pojďme si poslechnout, co má Rozjívenej Meloun na srdci,“ navrhla Bobby a uhladila si pírka na paži.

„Byla bych radši, kdyby sis pro něj nevymýšlela tyhle přezdívký, Bobby,“ ohradila se stísněně Flo. „Koneckonců je to komodor.“